

TEJOVINY

Občasník o Teje, kočičce se spletitou osudovou cestou

**SPECIÁLNÍ ROZŠÍŘENÉ
VYDÁNÍ**

Číslo 3

Teja opouští karanténu

10. března 2013

Vážení a milí čtenáři Tejovin. Dlouho očekávaný den nastal – minulý týden byla naše Teja (i přes stále nezlukvidovanou ohavnou bakterii *Pseudomonas*) začleněna do naší zvířecí bandy. Po měsíci karantény a zatím prohrané bitvě s bakteriálním neřádem jsme se rozhodli, že vsadíme na kartu tuhých kořínků našich zvířecích kamarádů a Tejču vypustíme z karanténního pokoje. A jak to proběhlo? Čtete dál :-)

Kapitola první – Strategický plán

Pokaždé, když začleňujeme nový přírůstek do naší zvířecí bandy, se psychicky připravujeme několik dní a dumáme, jak to provést tak, aby vše proběhlo, co nejhladčeji. Poháněni pocitem osobní odpovědnosti za duševní i tělesnou pohodu našich zvířecích kamarádů si tak čmáráme po zdech čerty a dopředu si lámeme hlavu nad tím, jak budeme zasahovat do vyostřených bitek, ošetřovat škrábane, kousance a večer budeme usínat za zvuku neustálého vrčení a dalších nepřátelsky naladěných zvuků. Neboť kdo je připraven, není zaskočen! Alespoň tak si to říkáme. Samozřejmě během mnoha letžití s mňoukadly a hafadly šlo každé nové seznámení vždy celkem hladce a důmyslné strategické plány jsou odkládány do šuplíku.

Kapitola druhá – Robin musí pryč

Nicméně i tentokrát jsme se rozhodli Teju jen tak nevypustit, ale alespoň trochu jí seznámení s budoucími partáky nadávkovat.

Pro ty z Vás, kdo to ještě neví, doma vlastníme jednoho velkého kočkomila. Tím kočkomilem je náš pejsek Robin. Ten se nadšením tetelil, když zjistil, že je v domě nová kočička. A samozřejmě se s ní chtěl pozdravit ihned, co jsme ji přivezli první den ze Srdíček. O to víc nechápal, proč se s ní nesmí hned seznámit a kamarádit a navíc má dovoleno maximálně pouze potupně sedět za dveřmi karanténního pokoje. Po měsíci, kdy byla Tejča v karanténě se z Robina stala napůl měňavka. Byl se schopen protlačit i nejužší skulinou pootevřených dveří, aby mohl Teju alespoň zahlédnout, nasát její pach. Ačkoliv je Teja extrémně vyrovnaná kočička, nedokázali jsme si představit, že by byla nadšená, že se k ní žene dinosaur, který jí ze samého štěstí oslintá, olíže, bude do ní přátelsky štouchat čumákem, nebo na ni omylem položí tlapku. Proto jsme ukuli alespoň drobný strategický plán "Robin musí pryč".

První společné foto.

Kapitola třetí – Jde se na věc

Bylo rozhodnuto, že muž se postará o unavení psa v lese a žena doma dohlédne na kočky. Ledva za Robinem zaklaply dveře, otevřely se dveře karantény. Představa kočičky, která bude vyjukaná z nově otevřeného prostoru se rozplynula v pár vteřinách. Jak jsme byli bláhoví! Jakmile se otevřely dveře karanténního pokoje, objevila se zvědavě hlava Růženky, což je naše služebně starší kočičí kamarádka. Ve vteřině, co ji Teja zmerčila svým jediným bystrým okem, zavrkala a už pelášila k otevřeným dveřím. O okamžik později Růža vytřeštila obě své oči a dala se na poměrně zbabělý ústup do přízemí. Srdnatá Teja ji „pronásledovala“ dolů a pokračovala v mapování terénu. Růženka stále otřesená tím, že tu je sprostý vetřelec, se zmohla jen na bojovný hrbet a ocas alias štětka na nádobí, to vše z úkrytu boku sedačky. Další současná kočičí kamarádka Karlíta přišla na Tejinu přítomnost asi o minutku později. Karlíta předvedla stylizaci do maličkého primáta Nártouna – tj. na hlavě nebylo nic jiného než obrovské (spíše olbřímí) nevěřící oči a pak se vrhla pod křeslo. Teja si mezitím vesele bez zájmu ostatních nevěřících koček prozkoumávala dům. Po pár minutách jí došlo, že jí stále sledují dva páry kočičích očí. S veselým vrkáním se tak rozběhla k otřesené Karlitě a Růže, které v tu chvíli předstíraly sousoší „šokovaná zkamenělá dvojčka“ za sedačkou. Přátelsky naladěná Teja zatím stále neslavila úspěch. Následovalo tedy mnoho minut, které se dají popsat slovy: vrkání, pobíhání, schovávání, syčení, ocas

stětka, pasivní rezistence, rezignace, odpočinek. Za pár minut se za vchodovými dveřmi ozval dunivý radostný štěkot Robina. Teja, kterou jen tak nějaký zvuk nevyvede z míry, si klidně jakoby nic posmrkávala s přimhouřeným okem na sedačku.

Robin má strach, aby mu Teja nesnědla granule

Kapitola čtvrtá – Robin se druží, Karlíta s Růžou jsou uražené

Robin, jako by tušil, že ho doma čeká další kámoška, neomylně zamířil k dřímající Teje. Nebojte se, Robina jsme z bezprostřední blízkosti střežili a byli stále připraveni zakročit, kdyby se někde připletla nešikovná psí tlapka či ukázal velký zoubek. Robin byl v sedmém nebi, okamžitě se rozhodl, že si Teju umyje. Teja, velmi čistotná kočka, zaprotestovala a Robina bezmilostně zfackovala. Robin, který to vzal jako super zábavu, si radostně štěknul. V tu ránu Teja poprvé zatroubila na ústup. Pěkných pár minut pak vše pozorovala zpod komody. To přišlo Robinovi jako ještě větší legrace a rozhodl se hrát hru „kdo to vydrží déle“. Taškařice spočívala v tom, že si způsobně lehl před Tejinu skrýš, našpicoval uši, vrtěl ocasem a Teju tiše hypnotizoval. Když hypnóza neměla žádný efekt, začal Robin citově vydírat pláčem. To však Teju nijak oblomilo a zatvrzele dál odmítala vylézt z úkrytu. Osobně toto chápeme, představa, že se k nám žene něco velkého jako dům, také bychom třikrát zvážili, zda se s tím neznámým stvořením budeme kamarádit. Když Teju přestal prostor pod komodou bavit, rozhodla se Robina obelstít a nepozorovaně úkryt opustit. A za chvíli skutečně slavila úspěch, stačila chvílička, když Robin ztratil koncentraci, a ona tiše a nepozorovaně proběhla druhou stranou do kuchyně. Tam si vyskočila na ostrůvek a náramně se bavila pohledem na Robina, který dále civěl do tmy pod komodou. Mezitím se naše kočičí holky odurazily a přišly se na nás s výrazem lehkého odporu podívat. Hurá, měli jsme o starost méně. Kočičí holky to celkem vzaly a vypadá to, že se nám nebudou ani mstít (ťuk ťuk na dřevo). Bylo už docela pozdě večer a protože jsme se po náročném týdnu chtěli v klidu vyspat, poprosili jsme Teju, jestli by mohla ještě jednu noc strávit v karanténě. Teja vůbec neprotestovala, asi také nechtěla, aby jí celou noc dýchal na zátylek celkem otravný pes, a tak se klidně stočila v karanténě v kukani a rozjímal nad večerními zážitky.

Kapitola pátá – Růža s Karlitou Teju ignorují, Teja bere Robina na milost

V sobotu jsme se vypravili na návštěvu do Srdíček a tak bylo na seznamování čas jen dopoledne a pak až večer po návratu. Využili jsme však každou chvíli. Růža s Karlou stále hrály hru pasivního odporu, ale když zjistily, že mají stále plnou přízeň a pozornost páníčků a k tomu bezedné mističky, byly ochotné dál Teju tiše ignorovat.

Robin dál neúnavně projevoval o Teju neutuchající zájem, ale tentokrát omezil štouchání čumákem či pokládání pacek přes ní na minimum, což už Teja celkem skousla a vzala černou obludu na milost. Dokonce ho vyznamenala tím, že mu pije z jeho misky. :-)

Kapitola šestá – jako vždy to dobře dopadne

Kočičí holky zatím kolem sebe celkem netečně chodí. Je jasné, že budou potřebovat ještě chvíličku, aby se sžily, ale určitě se z nich stane jedna velká spokojená banda. Robin je šťastný, že se mu grupa pěkně rozrůstá. Teja, která si udělala hlavní stan na pohovce, postupně odtud Robina i holky oťukává. Všichni se těšíme, co má pro nás nyní čtyřčlenný zvířecí gang chystá.

Robin a Teja při odpolední siestě

Robin a Teja přemýšlí nad vhodnou barvou stěny v nedokončeném pokoji

TEJOVINY, Občasník o Teje, kočičce se spleitou osudovou cestou

Vydává: Tomáš a Marie Drvotovi.

Šéfredaktor: Teja Srdíčková-Drvotová, redakce: Drvotáci (Tom a Maruška)

Kontakt na redakci: tom.drvota@gmail.com

Číslo 3 vyšlo 10. března 2013